

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418204713
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Trandžíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1418204713.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Trandžíkovej a členov senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a JUDr. Borisa Tótha, v exekučnej veci oprávnenej: R. E., X.. XX.XX.XXXX, L. S. XX/A, XXX XX L., zastúpená JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom, so sídlom Trenčianska 57, 821 09 Bratislava, proti povinnému: A. E., X.. XX.XX.XXXX, L. S. XX, XXX XX L., o výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletým A. E., X.. XX.XX.XXXX, L. N. S., zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 57Em/3/2018-111 zo dňa 06.03.2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 57Em/3/2018-111 zo dňa 06.03.2019 potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním návrh oprávnenej na výkon rozhodnutia podľa § 376 CMP zamietol, žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení vydaného rozhodnutia konštatoval, že oprávnená podala na Okresný súd Bratislava IV dňa 12.10.2018 návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/73/2012- 59 zo dňa 28.06.2012, právoplatného dňa 17.09.2012, ktorým súd rozhodol o rozvode manželstva ako aj upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému A. E., X.. XX.XX.XXXX, na čas po rozvode manželstva. Z návrhu oprávnenej, v spojení s vyjadrením zo dňa 06.02.2019, súd zistil, že povinný si neplní povinnosti vyplývajúce mu z predmetného rozsudku, nakoľko napriek súdom stanovenej dobe striedavej osobnej starostlivosti o maloletého povinný tieto termíny niekoľkokrát porušil a dieťa v čase, na ktorom sa rodičia dohodli matke neodovzdal. Oprávnená požiadala o pomoc i kolízneho opatrovníka ale bezvýsledne s tým, že kvôli psychickému rozpoloženiu maloletého sa oprávnená rozhodla na maloletého nevyvíjať nátlak, aby ho to neprivedlo do ešte väčšieho napätia a na stretnutia mimo trvalé bydlisko ho nenúti, čo jej ako správny prístup potvrdil aj psychológ. Napriek tomu, že je prerušený kontakt oprávnenej s maloletým a je silne ovplyvňovaný povinným, vie, že dieťa ju má rado a chce s ňou tráviť čas. Vzhľadom na uvedené je žiaduce a predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa, aby súd začal výkon uvedeného rozsudku. Uviedla, že jej cieľom nie je zvyšovať napätie v už aj tak rozvrátených vzťahoch s povinným alebo ďalšie zbytočné traumatizovanie maloletého dieťaťa, ale zabezpečenie rešpektovania právoplatného rozhodnutia súdu zo strany povinného a vytvorenie istoty pre maloleté dieťa v súvislosti s pravidelnosťou jeho styku s oprávnenou, a to až do ukončenia

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol podľa § 376 CMP v spojení s § 372 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), účastníkmi konania o výkone rozhodnutia sú maloletý, ten, kto je z exekučného titulu oprávnený a povinný.

4. Podľa § 376 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

5. Po dôkladnom vyhodnotení a zvážení všetkých zistených skutočností súd prvej inštancie návrh oprávnenej na nariadenie výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012 považoval za nedôvodný.

6. Súd prvej inštancie si pripojil dňa 11.02.2019 spis vedený pod sp. zn. 25P/103/2017 vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, pričom z rozsudku č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 zistil, že v konaní mal súd za preukázané, že aktuálna situácia v rodine vyžaduje nové rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, nakoľko rodičia minimálne od januára 2017 nežijú v spoločnej domácnosti. Dokazovaním mal súd v konaní za preukázané, že aktuálne nie je v záujme maloletého a to najmä s ohľadom na jeho osobnostný, sociálny a emocionálny vývin, aby bol nútený praktizovať striedavú starostlivosť. Maloletý je vo veku, kedy vie dostatočne formulovať svoje názory, pocity, túžby a potreby a teda vie sa jednoznačne vyjadriť, u ktorého rodiča chce žiť a bývať podľa toho, kde prežíva väčší pocit bezpečia, istoty a kde sú uspokojované všetky jeho potreby. Maloletý sa v priebehu konania vyjadril štyrikrát (dvakrát v rámci pohovoru s kolíznym opatrovníkom, v pohovore na súde a aj v rámci znaleckého dokazovania) v tom smere, že chce zostať žiť u otca a s mamou sa chce stretávať vtedy, kedy sám chce. Z jednotlivých vyjadrení nevynímajúc kolízneho opatrovníka súd prvej inštancie dospel k záveru v novom konaní vedenom pod sp. zn. 25P/103/2017, že zveril maloletého do osobnej starostlivosti otca, majúc na zreteli jedine najlepší záujem dieťaťa. Styk maloletého s matkou súd upravil na každý páry kalendárny týždeň od piatka od 17:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že táto úprava neplatí počas jarných, Veľkonočných, letných a zimných školských prázdnin. V závere vydaného rozhodnutia poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 306/2009 zo dňa 14. januára 2010 s tým, že rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 ZR) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spoluzitia rodičmi maloletého (viď R 31/1968 a R 8/1982). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (§ 24 ods. ZR), a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (podľa § 36 ods. 1 ZR) stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia.

7. Nakoľko rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.06.2012, právoplatný dňa 17.09.2012 je v časti úpravy práv a povinností k maloletému A. E. v súčasnosti neúčinný, návrh na nariadenie výkonu zamietol.

8. Voči vydanému rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnená a namietala nesprávnosť rozhodnutia, mala za to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci keď aplikoval uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. januára 2010, sp. zn. 3 Cdo 306/2009, podľa ktorého rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 ZR) sa za istých okolností stane neúčinným. Súd prvej inštancie vyššie uvedenú vetu vytrhol z kontextu rozhodnutia NS SR sp.zn. 3 Cdo 306/2009 a aplikoval na predmetnú vec, avšak v danom prípade sa nejedná o podobný prípad, na ktorý je možné aplikovať podobné rozhodnutie. Citovala vydané rozhodnutie s porovnaním skutkového stavu v uznesení napadnutého rozhodnutia odvolaním v tomto konaní a apelovala na rozdielnosť uvádzaných skutočností. Uviedla, že podstatná je aj skutočnosť, že dňa 07.12.2018 vydal Okresný súd Bratislava IV rozsudok, sp. zn. 25P/103/2017, ktorým nanovo rozhodol o právach a povinnostiach rodičov, pričom vo výroku X. rozsudku uviedol, že: Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 13P/73/2012-59 zo dňa 28.6.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.9.2012 a to v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. (Rozsudok nie je právoplatný, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním matky). Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého Uznesenia v odstavci 11 tvrdí, že si spis vedený pod sp. zn. 25P/103/2017 pripojil, ale zrejme nepreštudoval, pretože by sa dočítal, že právna zástupkyňa povinného v predmetnom konaní poukazovala na uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 306/2009, avšak súd prvej inštancie v konaní 25P/103/2017 v predmetnom konaní toto rozhodnutie NS SR neaplikoval (práve vzhľadom na rozdielnosť skutkových okolností) a rozhodol okrem iného aj tak, ako je uvedené vo výroku X. rozsudku. V odôvodnení odvolania poukazovala ďalej okrem iného na pozitívny vzťah matky a maloletého a uvádzala závažnosť správania sa otca k maloletému dieťaťu a k nej ako matke. Otec v maloletom

úmyselne vyvoláva pocit, že súd už rozhodol o tom, že má byť v otcovej starostlivosti, že nemá, resp. nemusí chodiť k matke, čím prirodzene negatívne ovplyvňuje jeho vzťah k matke. V širokom rozsahu uvádzala a poukazovala na neplnenie povinnosti uloženej v rozsudku sp. zn. 13P/73/2012 zo dňa 28.6.2012 (exekučnom titule) zo strany otca ako aj mala za to, že konaním otca maloletý je vystresovaný ovplyvnený a matka nemá možnosť riadnej realizácie svojich práv.

Žiadala na základe uvedeného nariadiť výkon rozhodnutia s poukazom na ust. § 324 ods. 1 CMP s tým (v doplnení odvolania opravila na § 388 CSP), že odvolací súd vydané rozhodnutie zmení a nariadi výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/73/2012 zo dňa 28.6.2012, príp. rozhodnutie zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. K odvolaniu oprávnenej sa vyjadril povinný, ktorý uviedol, že v súčasnosti je situácia maloletého syna A. stabilizovaná, má vytvorené pokojné prostredie a zázemie a je maximálne spokojný. Matka sa s ním aktuálne stretáva vždy vtedy, keď maloletý prejaví o stretnutie záujem, alebo keď sa podarí ho presvedčiť o tom, aby mamu navštívil. Naposledy sa riadne stretli v utorok 30.4.2019 kedy ho zaviezol k matke s tým, že sa nedohodli na presnom termíne, dokedy bude u nej. Matka ho ale priviezla späť už 1.5.2019 o 13.30 hod. Situáciu medzi nimi ako rodičmi sa snaží uklidniť, matka neustále syna traumatizuje tým, že na otca nadáva. Má za to, že v súčasnosti nie je styk matky s maloletým upravený žiadnym rozhodnutím súdu, napriek tomu styk riadne prebieha a syn sa s matkou stretáva. Poukázal na rozsudok č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 7.12.2018, kde súd jednoznačne konštatuje, že pôvodné rozhodnutie o rozvoze manželstva v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností sa podľa ustálenej judikatúry stalo neúčinným a z tohto dôvodu súd nanovo upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému A.. Z tohto dôvodu nemožno viesť výkon rozhodnutia podľa návrhu matky, keďže exekučný titul je neúčinný, nevykonateľný a neexistuje. Preto súd správne rozhodol, že konanie zamietol.

10. K vyjadreniu otca k odvolaniu podala vyjadrenie oprávnená a opisne v širokom rozsahu poukazovala na stretávanie a záujem jej ako matky o maloletého s tým, že len v dôsledku neumožnenia zo strany otca a ovplyvňovania syna nemohlo prísť k riadnemu výkonu rodičovských práv. Vydané rozhodnutie považovala za vecne nesprávne.

11. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné.

12. Zo spisového materiálu odvolací súd mal nesporne preukázané, že návrhom zo dňa 12.10.2018 - rozsudkom OS Bratislava IV sp. zn. 13P/73/2012 zo dňa 28.6.2012 sa oprávnená domáhala nariadenia výkonu rozhodnutia voči označenému povinnému, nakoľko mala za to, že povinný právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, kde maloletý bol po čase rozvodu zverený do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov nerešpektuje a k stretávaniu a rodičovskej starostlivosti zo strany matky s maloletým nie je umožnené. Odvolací súd mal z predloženého spisu ďalej nesporne preukázané, že rozsudkom č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 prišlo k zmene úpravy starostlivosti o maloletého tak, že maloletý A. E., X.. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti otca pri určení povinností matky prispievať na výživu ako aj stretávania sa s maloletým (č. l. 78 spisu).

13. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

14. Podľa § 377 ods. 2 CMP, odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

15. Podľa § 378 CMP upravujúceho postup súdu pred uskutočnením výkonu rozhodnutia, po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo súčasne s vydaním tohto uznesenia, môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti (procesné rozhodnutie oznamujúce začatie konania ako takého).

16. Podľa § 379 ods. 1, 2 CMP, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej

kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí.

17. Ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

18. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

19. Je nesporné, že exekučným titulom výkonu rozhodnutia, ktorého sa oprávnená domáhala bol rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/73/2012 zo dňa 28.06.2012, ktorý bol nahradený následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 20CoP/55/2019-793 a ktorým prišlo k zmene úpravy starostlivosti o maloletého tak, že maloletý A. E., X. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti otca pri určení povinností matky prispievať na výživu, ako aj určenia styku s maloletým (č. l. 78 spisu). Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.1.2019 a vykonateľnosť dňa 16.1.2019.

20. Vzhľadom na hore uvedené je preto potrebné súhlasiť s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že vydaním nového rozhodnutia o úprave styku maloletého pri jeho zverení do starostlivosti otca prišlo k neúčinnosti exekučného titulu, na základe ktorého oprávnená žiadala nariadiť výkon rozhodnutia, a to v dôsledku neskoršej úpravy styku s maloletým podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/103/2017-658 zo dňa 07.12.2018 právoplatný dňa 14.01.2019 a vykonateľný dňa 16.01.2019).

21. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

23. Odvolací súd sa stotožňuje so správnosťou zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie a vecnou správnosťou rozhodnutia.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 52 CMP, kedy ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie avšak v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a ustanovenie § 391 CMP predpokladá, že o náhrade trov konania rozhoduje súd až v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje, čo nie je tento prípad.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta zákona CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne

(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).